1 Wstęp

W DPCM - Differential Pulse Coded Modulation, przy niewielkiej szybkości zmian amplitudy sygnału źródłowego, rozważamy kodowanie jedynie przyrostów pomiędzy próbkami. Pozwala to uniknąć kodowania nadmiernej informacji w postaci składowej stałej. Prowadzi to do redukcji bitowej reprezentacji. Podstawowym przykładem realizacji DPCM jest Modulacja Delta (DM). W klasycznej DM problem stanowi jednak dobranie optymalnej wartości Δ .

1.1 ADM - Adaptive Delta Modulation

Problem ten został rozwiązany w ADM poprzez adaptacyjną zmianę parametru Δ . Istnieje wiele reguł aktualizacji delty, jednak najpopularniejszą z nich jest poniższa formuła:

$$\Delta(n) = \Delta(n-1) \cdot K^{e_{wy}(n) \cdot e_{wy}(n-1)}, \ \Delta(0) \ge 0, \ K > 1$$

W przypadku zbyt szybko narastającego lub zbyt szybko malejącego zbocza Δ zostaje zwiększona, a przy sygnale wolnozmiennym - zmniejszona. Pozwala to na ciągłe dopasowywanie się do sygnału. Przy zbyt dużych wartościach parametru K może dojść do powstania szumu śrutowego. Odpowiedni dobór $\Delta(0)$ oraz K jest tematem tego laboratorium.

1.2 ADPCM - Adaptive Differential Pulse Coded Modulation

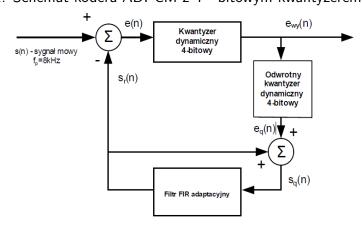
W celu zwiększenia efektywności działania układu ADM zaproponowano wykorzystanie filtra adaptacyjnego zbudowanego na strukturze stabilnej w sensie BIBO - filtr FIR. W praktyce kodery ADPCM to predykcyjne filtry cyfrowe składające z części statycznej - filtra IIR oraz adaptacyjnej - filtra FIR. W uproszczonej analizie opisywany jest jedynie część adaptacyjna. ADPCM cechuje się następującą złożonością obliczeniową:

$$R = f_s(3p+1) = f_s \cdot K,\tag{2}$$

gdzie:

- R ilość mnożeń wykonywanych w ciągu sekundy,
- K ilość mnożeń elementarnych,
- f_s częstotliwość próbkowania,
- p długość filtru.

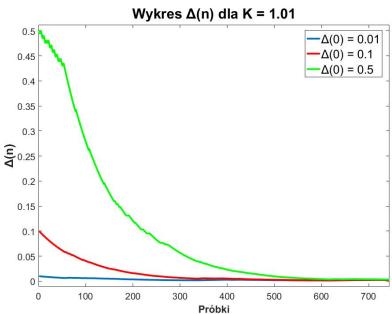
Rysunek 1: Schemat kodera ADPCM z 4 - bitowym kwantyzerem dynamicznym

2 Wyznaczanie optymalnych wartości parametrów Δ oraz K

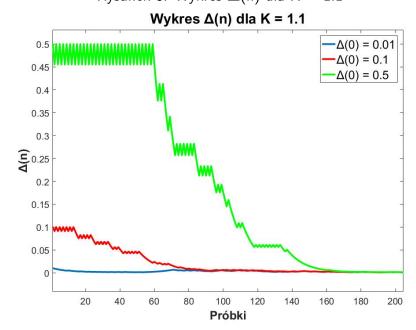
2.1 Wyznaczenie optymalnej wartości $\Delta(0)$

Rysunek 2: Wykres $\Delta(\mathsf{n})$ dla K = 1.01

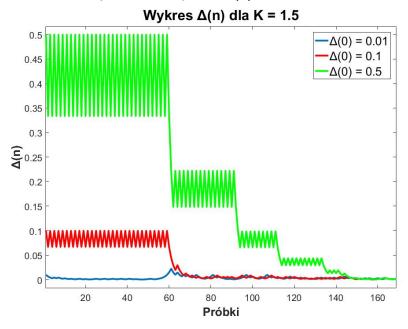
Okres przejściowy $T_p=600$ próbek

Rysunek 3: Wykres $\Delta(\mathsf{n})$ dla K =1.1

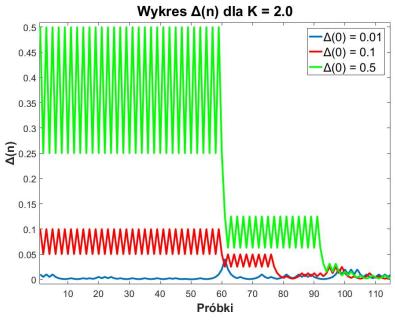
Okres przejściowy $\mathsf{T}_p = 160$ próbek

Rysunek 4: Wykres $\Delta(n)$ dla K = 1.5

Okres przejściowy $\mathsf{T}_p = \mathsf{145}$ próbek

Rysunek 5: Wykres $\Delta(n)$ dla K = 2.0

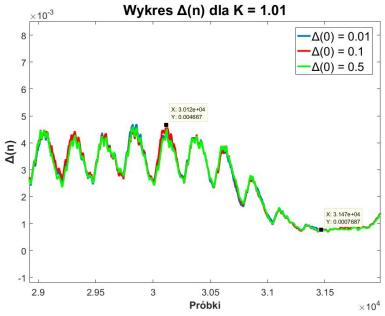

Okres przejściowy $\mathsf{T}_p = \mathsf{100}$ próbek

Z powyższych wykresów wprost wynika, że wraz ze wzrostem wartości K maleje okres przejściowy. Jednak dla dowolnej wartości parametru K, jeśli przyjąć $\Delta(0)=0.01$ to okres przejściowy $\mathsf{T}_p=0$. Do dalszych obliczeń (po wyznaczeniu obszaru pracy) przyjęta zostanie $\Delta(0)=0.01$.

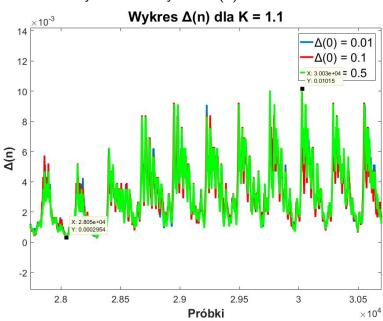
2.2 Wyznaczanie obszaru pracy

Rysunek 6: Wykres $\Delta(n)$ dla K = 1.01

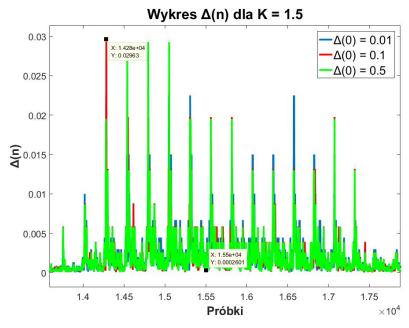
Obszar pracy $\Delta(\mathsf{n}) = 4.70 \, \cdot \, 10^{-3}$ - $0.76 \, \cdot \, 10^{-3} = 3.94 \, \cdot \, 10^{-3}$

Rysunek 7: Wykres $\Delta(\mathsf{n})$ dla K =1.1

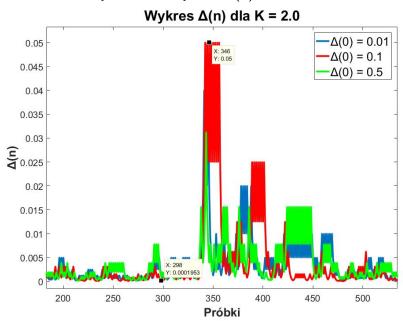
Obszar pracy $\Delta({\rm n}) = 10.15\,\cdot\,10^{-3}$ - 0.29 $\cdot\,10^{-3} = 9.86\,\cdot\,10^{-3}$

Rysunek 8: Wykres $\Delta(n)$ dla K = 1.5

Obszar pracy $\Delta(n) = 29.63 \cdot 10^{-3}$ - $0.20 \cdot 10^{-3} = 29.43 \cdot 10^{-3}$

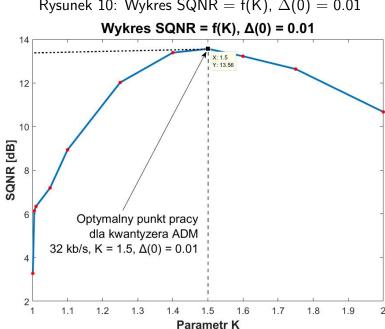
Rysunek 9: Wykres $\Delta(n)$ dla K = 2.0

Obszar pracy $\Delta(\mathsf{n}) = 50.00 \cdot 10^{-3}$ - $0.19 \cdot 10^{-3} = 49.81 \cdot 10^{-3}$

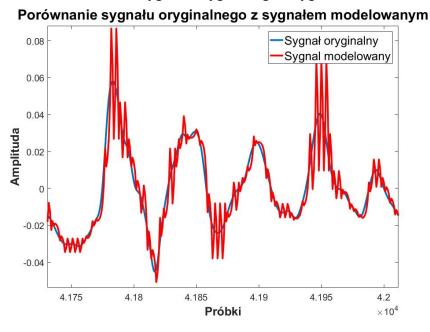
Z wykresów na rys. 6 - 9 możemy wyznaczyć obszar pracy. Jak widać dla K \leq 1.5 obszar pracy rozszerza się w górę i w dół. Dla K = 2.0 obszar pracy rośnie jedynie w górę. Dla K \geq 1.5 pojawia się też szum śrutowy i staje się on bardzo silny już dla K = 2 (obserowany na rys. 9 nieustannie). Przyjmujemy więc obszar poszukiwań K w zakresie (1; 2].

Wyznaczanie optymalnej wartości K 2.3

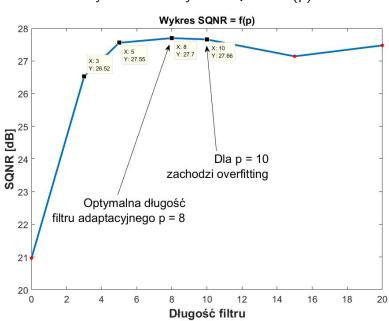
Rysunek 10: Wykres SQNR = f(K), $\Delta(0) = 0.01$

Rysunek 11: Porównanie sygnału oryginalnego z sygnałem modulowanym

Dla wartości K = 1.5 otrzymujemy najlepszy SQNR. Funkcja SQNR = f(K) osiąga wtedy maksimum i przyjmuje wartość f(1.5) = 13.56 dB. Na rys. 11 widzimy, że w otoczeniu lokalnych maksimów funkcji oryginalnej występuje lekki szum śrutowy, jednak jak wskazuje SQNR jest on optymalny względem jakości sygnału.

2.4 Wyznaczanie optymalnej długości filtru adaptacyjnego

Rysunek 12: Wykres SQNR = f(p)

2.5 Tabele podsumowujące odczytane z wykresów własności

Tablica 1: Podsumowanie okresu przejściowego, obszaru pracy oraz uwagi dla zmiennego K

K	T_p	$\Delta(n) \cdot 10^{-3}$	Uwagi	
1.01	600	3.94	dla $\Delta(0)=0.01$ brak stanu przejściowego	
1.1	160	9.86	dla $\Delta(0)=0.01$ brak stanu przejściowego	
1.5	145	29.43	dla $\Delta(0)=0.01$ brak stanu przejściowego, efekt szumu śrutowe	
2	100	49.81	dla $\Delta(0)=0.01$ brak stanu przejściowego, nieustanny szum śrutowy	

Tablica 2: Wartość SQNR, zmiana SQNR, ilość elementarnych mnożeń (K) oraz ilość mnożeń w ciągu 1 sekundy (R) w zależności od długości filtru (p)

P	SQNR [dB]	$\Delta SQNR \ [dB]$	K	R				
0	21	0	1	8000				
3	26.52	5.52	10	80000				
5	27.58	1.06	16	128000				
8	27.75	0.17	25	200000				

3 Wnioski

3.1 ADM

- Pętla sprzężenia zwrotnego uzależniona jest od wartości parametru K. W miarę wzrostu K maleje czas okresu przejściowego.
- Zwiększając K do wartości 1.5, obserwujemy zwiększenie obszaru pracy zarówno w dół, jak
 i w górę. Dla wartości K = 2 obserwujemy jedynie wzrost obszaru pracy w górę.
- Przyjmując dowolne z badanych K, obserwujemy że dla $\Delta(0)=0.01$ nie ma stanu przejściowego, co jest pożądanym efektem.
- Wyznaczona optymalna wartość K = 1.5 (dla $\Delta(0) = 0.01$). Dla tych parametrów osiągamy najwyższą wartość SQNR = 13.56 dB.
- Dla K = 1.5 zaobserwowano szum śrutowy w okolicach lokalnych maksimów funkcji oryginalnej, jednak jak pokazano jest to optymalna wartość parametru K w sensie SQNR.

3.2 ADPCM

- Optymalna długość filtru p = 8 w sensie SQNR.
- Warto również wziąć pod uwagę (jednak nie jest to element wykonanego ćwiczenia) p = 3, a także p = 5. Pomiędzy p = 3, a p = 8 obserwujemy $\Delta SQNR = 1.23$ dB, a pomiędzy p = 5 i p = 8 obserwujemy jedynie $\Delta SQNR = 0.17$ dB. Są to wartości na tyle małe, że przy mniejszych zasobach sprzętowych można byłoby bez zauważalnej utraty jakości skrócić filtr do tych wartości.
- Warte rozważenia jest także przyjęcie funkcji kosztu zależnej nie tylko od SQNR, ale także od ilości mnożeń wykonywanych w ciągu sekundy: $V(SQNR, R) = SQNR \pm \gamma \cdot R$.
- Do realizacji kodera ADPCM potrzebna jest szybkość transmisji 32 kb/s, ponieważ każda próbka reprezentowana jest przez 4 bity. Pobieramy 8 000 próbek na sekundę (częstotliwość próbkowania 8 kHz), więc: 4 bity \cdot 8000 $\frac{1}{s} = 32$ 000 $\frac{b}{s} = 32$ $\frac{kb}{s}$.

4 Literatura

[1] Materiały udostępnione do wykładu dr. inż. Roberta Hossy.